

Nr 9.

Av herr **Leander**, om befrielse för f. d. vice konsuln E. Albrecht från betalningsansvar på grund av borgen för ett lån från torvlånefonden.

Den 14 april 1921 ingick vice konsuln Eric Albrecht i Karlskrona till Kungl. Maj:t med underdånig hemställan att bliva antingen helt befriad från det betalningsansvar, vari han på grund av ingången borgen för ett till aktiebolaget Markaryds brännertorvfabrik från torvlånefonden utlämnat lån å 25,200 kronor häftade till statskontoret, eller, om detta icke kunde medgivas, att mot erläggande av ett belopp av 1,000 kronor vinna dylik befrielse.

Nämnda lån, som till en början utlämnades till annan firma, övertogs därefter enligt av Kungl. Maj:t den 16 augusti 1918 lämnat medgivande av aktiebolaget Markaryds brännertorvfabrik, därvid vice konsulerna Eric Albrecht och Gustaf Albrecht i Karlskrona, den senare son till den förre, iklädde sig borgensförbindelse för lånet i dess helhet. Såsom ägare till den gamla grosshandelsfirman Palander & C:o i nämnda stad ansågos herrarna Albrecht vid den tid, då de tecknade borgen för lånet i fråga, inneha en god ekonomisk ställning. Statskontoret tvekade ej heller att godkänna den av dem lämnade säkerheten.

På grund av tilltagande sjuklighet nödgades Eric Albrecht 1919 utgå ur firman för att därefter leva på gjorda besparingar, som han hade inestående hos firman, varest de, enligt vad ovan antytts, kunde betraktas såsom väl placerade. Emellertid måste firman på hösten 1920 till följd av den engelska kolstrejken, tidsbefraktade fartyg och andra vidriga förhållanden gå i konkurs. Sonen Gustaf Albrecht, som efterträtt fadern såsom chef för firman, begav sig utomlands, och den äldre Albrecht var med ens berövad hela sin förmögenhet, enär firmans tillgångar visat sig icke ens förslå för de skulder, vilka skola täckas med förmånsrätt. Stadsfullmäktige i Karlskrona ha funnit sig böra under viss förutsättning efterskänka de Eric Albrecht för år 1920 påförda

kommunalutskylder, alldenstund han står så gott som på bar backe. Blev han försatt i konkurs, skulle det lilla han har kvar av sitt en gång rika lösbo icke räcka till betäckande av konkurskostnaden.

Vice konsul Eric Albrecht, som är född 1849, har städse gjort sig känd för att föra ett hederligt, arbetsamt och sparsamt levnadssätt. Att nödgas gå i konkurs skulle såväl för honom som för hans ännu levande haledes åldriga maka ytterligare öka bitterheten i den hårda prövning, som drabbat dem på deras gamla dagar.

De äro för närvarande bosatta å Lidingön hos en sin ogifta dotter, som har anställning vid riksbankens huvudkontor och vilkens arvode är det enda, familjen har att leva av.

Länsstyrelsen i Blekinge län har i ett till kungl. statskontoret afgivet utlåtande uttalat såsom sin mening, att statsverket för utfående av sin fordran icke kan ha någon fördel av, att Eric Albrecht blir försatt i konkurs. Statskontoret har för sin del i underdånig skrivelse den 28 juli 1921 tillstyrkt, att Albrechts ansökan måtte på så sätt bifallas, att han mot erläggande av 1,000 kronor befriades från vidare betalningsansvar, enär detta måste anses vara mest fördelaktigt för staten, som därigenom skulle erhålla åtminstone någon gottgörelse. Att Kungl. Maj:t detta oaktat icke ansett sig böra lämna bifall till ansökan, torde haft sin grund däri, att ärendet befunnits vara av sådan beskaffenhet att det borde underställas riksdagens prövning.

På grund av det anförda tillåter jag mig vördsamt hemställa,

att riksdagen ville medgiva, att f. d. vice konsulen Eric Albrecht i Karlskrona, numera bosatt å Lidingön, måtte mot erläggande av 1,000 kronor befrias från vidare betalningsansvar på grund av sin borgen för det till aktiebolaget Markaryds brännertorvfabrik utlånade lånet från torvlånefonden.

Stockholm den 17 januari 1922.

Ulrik Leander.